

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας ἐξ Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, Σοφὲ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστόν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον, ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Ἐχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχην λελόγισαι, ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποστάς ἐνθέω, φέγγει κατηυγάσθης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμήσαί σε σπεύσασαν.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλος ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος, διὸ τῆ σὴ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους ποοφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὧς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸ χρυσαυγὲς Μαρτύρων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Στεφάνω, ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλλοναῖς, τῷ Δεσπότη παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων ἀξιόγαστε.

Ἐτρώθης, τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου παριδῶν, τὴν ῥοπὴν ὄλην δέδωκας, τῆς σῆς καρδίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμώτατα.

Τὴ πίστει, θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πολυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυναικός, ἡδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνείας τίμιον, Χρῦσανθε σκευὸς ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον

Ὁ φύσει, τὴ θεϊκὴ ἀπρόσιτος, προσιτὸς ὄφθη μοί, ἐκ σοῦ Παρθένε σάρκα προσλαβῶν, ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτερικῶς συνήθλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνεκται.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Χρυσίον δοκιμασθέν, τὴ τῶν κολάσεων πυρὰ πέφηνας, Βασιλικῶς Χρῦσανθε, φέρων παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ῥητόρων καταλιπῶν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλοκαῖς ἤγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρῦσανθε, τοῦ περιφανῶς σὲ σοφίσαντος.

Ὑπέκεις τῷ ἐραστή, νυμφαγωγούντί σε Χριστῷ Πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτα σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστροῦ, σοῦ τῆς Παρθένου Ἰησοῦς Ἄχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρτυρα, ἑαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Κάθισμα Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὸ ὠραιότατον κάλλος ἐπόθησας καὶ τὰ ὀρώμενα κάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σου, Χρῦσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἐνδοξόν, ἄθλους διανύσασαν, καὶ τυράννους αἰσχύναςαν, μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευσε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βόρτυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοώμέν σοί, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκούσά σε Χριστέ, ὀρῶσα ἐτιτρώσκετο, Οἴμοι τέκνον ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον, Ἦς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὃ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Αἰ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, τὴ καθαρὰ καρδία σου ὄλον φωταυγῆ σε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως κραυγάζοντα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑφαντὸν σὲ θείας χάριτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Ποιητὴς ἐνέδυσεν ἄφθαρτον χιτῶνα, ἄμωμον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενναιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, κάλλει ἀσυγκρίτω, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιῷ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἴσω κίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότη τῆς κτίσεως.

Θεοτοκίον

Συντηρήσας σὲ Παρθένον ὡς πρὸ τοῦ τόκου, μετὰ τὸν τόκον ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπερινόητος,

Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἑαυτῷ ἐπαγόμενος.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ Ἀθλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Ἀγνείας ἐραστής, γεγονῶς Ἰερώτατε, μετήνεγκας τῆς Παρθένου, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ῥηγνύμενον ὀρῶν, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν τύραννον γεγηθότι, λογισμῶ τὸν Δεσπότην, Παμμάκαρ ἐμεγάλυνας.

Θεοτοκίον

Τίς δύναται τὸ σόν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὃ πάναγνε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τὴ φύσει τέτοκας.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ὑμνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων αἰοίδιμε, φῶς οὐρανόθεν δι' ὄλου, σὲ περιΚυκλώσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρῦσανθε.

Ῥώμη σε, μαρτυρίῳ σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς στολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρῦσανθε θαύμασιν.

Ὠραία, περικαλῆς τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη, Λόγῳ ὠραιότατῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον

Νέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος ἐκήσε, τὸν προαιώνιον Λόγον, ὄν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφικῶς ἀπηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι

- Ζῶσι Χρῦσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
- Κὰν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.
- Χώσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ὁ Τριβοῦνος, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Φυγῶν θάλασσαν Κλαύδιος, τὴν τῆς πλάνης.
- Ἐνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἰλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
- Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Σὺν ἀνταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
- Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχοι

- Ὁ Παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
- Ὅν πρὸς τομὴν ἤλειπεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Διόδωρος Πρεσβύτερος καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαιῶ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον, ἔνδον γὰρ φέρει
- Θύτην τε Χριστοῦ καὶ σὺν αὐτῷ Λευϊτην.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγασον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Ἄνθος Μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι, δῆμον ἀθλητῶν προσήξας γὰρ τῷ Χριστῷ, θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεόληπτε, μεθ' ὧν πιστῶς σὲ νῦν μακαρίζομεν.

Νομὴ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνὸν σὲ πανένδοξε, θείας εὐωδίας δόξη φωτοειδεῖ, Ἰησοῦς καταφαιδρύνει σε, ὄν καθαρότητι, διανοίας πανσόφως ἠγάπησας.

Θήρα φρουρὸν σοί, παρθενίας Χριστὸς ἐξαπέστειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπείργοντα προφανῶς, μελωδούντι σοί Πανεύφημε, Εὐλογημέμης εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὁ κατ' οὐσίαν, τὴν θεϊκὴν ὧν ἀπερίγραπτος, κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς, τῇ σαρκὶ περιγραφόμενος, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Στερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος τῷ ματαιόφρονι, ξεσμοῦς τοῦ σώματος ἠνεγκας, καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατεφλέχθης, τοῖς Παισὶ συμπάλλον Χρύσανθε, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρυνας, ἀσόφῳ φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἠσχυνας, τοῦ τὴν Εὐὰν ἀπατήσαντος, αἰχμαλωτίσας εὐσεβῶς, τούτου τὸ ὄπλον Σοφέ, καὶ προσάξας, Νύμφην Θεῶ ἐκλεκτὴν διὰ πίστεως.

Ἐνώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκός, φυγόντες ἔνωσιν, ἀγνὰ κειμήλια, τοῦ Παντοκράτορος ὄφθητε, καὶ Ναῶ προσανετέθητε, ἐπουρανίῳ Ἀθληταί, ἀναβοῶντες Χριστῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βουλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκός, παθῶν κρατήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολάσεων Χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσω Πνεύματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλλοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὡς ῥόδον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου Πάναγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν ἀμώμητον ὄκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ εὐωδίας μυστικῆς κόσμον ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶντα, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἰερολογοῦντι τὰ θεία, θεῖος στρατὸς σοὶ προσετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεῖς, καὶ διὰ ξίφους ἄμωμα θύματα, τῷ δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ἦφθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἷά περ ἄρνες Ἀθλοφόροι, σάρκωσιν κηρύττοντες θεῖαν, τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἵματος, καὶ διὰ πόνων ἄπονον, λήξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Σήμερον φαιδρῶς ἐορτάζειν, ἅπασαν πόλιν τε καὶ χώραν, Ῥώμη συγκαλεῖται ἡ Πόλις, τοὺς θεῖους ἄθλους καὶ τὰ παλαίσματα, ὡς πανδαισίαν αὐλον, προβαλλομένη ὑμῶν Ἅγιοι.

Ἦρθητε πρὸς ἄπειρον δόξαν, Χρύσανθε Μάρτυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορι Λόγω, στεφανηφόροι ἅμα παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, μακαριζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη, Θεὸν γὰρ Λόγον ἐκυφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρύομενον, πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμώντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.